

ΝΙΚΟΣ ΜΟΣΧΟΣ | NIKOS MOSCHOS

James Wright

«Οριακά ανθρωπίνος»/ Έργα 2012-2019

Ο Νίκος Μόσχος μας υπενθυμίζει ότι πρωταρχικός ρόλος του καλλιτέχνη είναι να αναπαριστά τον κόσμο με εικόνες που πηγάζουν από μια μακρά και εκ βαθέων συζήτηση με τον εαυτό του και με τους άλλους. Για να το επιτύχει αυτό, πρέπει καταρχάς η συζήτηση με τον εαυτό του να μη συνιστά εγωπαθή σολιψιστικό λυρισμό, αλλά να προτείνει μια δομημένη θεώρηση του κόσμου μέσα από μια προσωποποιημένη κατασκευή μύθων και κόσμων, συνεπή και προσβάσιμη χάρη στην επανάληψη γραμμών, χρωμάτων, όγκων και εικόνων.

Και για όλα αυτά πρέπει να έχει αποκτήσει τα απαραίτητα εργαλεία, που ασφαλώς είναι τεχνικής φύσεως και διακρίνονται στο πινέλο, την παλέτα και τις τεχνικές που έχουν αναπτυχθεί μέσα από αιώνες ζωγραφικής. Η τεχνική είναι το θεμέλιο, και ο Νίκος την κατέχει πλήρως. Το πινέλο και το τελάρο είναι απλώς εργαλεία, που τα χειρίζεται με αυτοπεποίθηση, σαν να γεννήθηκε με ένα πινέλο στο χέρι. Εκείνο όμως που διαπνέει τη δουλειά του είναι η βαθιά και ευρεία γνώση του της ιστορίας της τέχνης, των μεγάλων δημιουργών που ανά τους αιώνες διαλέγονται με τα θέματα της τέχνης: το σώμα (μάτια, πρόσωπο, κορμός, πόδια, δάχτυλα), τον υλικό κόσμο (μηχανή, τροχός, έπιπλα, κτίρια, πόλεις, καυσαέρια, καπέλα και κορώνες, κλαγγές) και τη φύση (σύννεφα, θάλασσες, βράχοι, χελιδόνια, βουνά, νερό, φως). Όλα αυτά φιγουράρουν στους πίνακες του Νίκου. Αναμειγνύονται με απρόβλεπτους τρόπους, αλλά τραβούν την προσοχή του θεατή. Διεκδικούν χώρο και εγείρουν ερωτήματα. Και επιβεβαιώνουν μια βαθιά κατανόηση καθώς, από τον ένα πίνακα στον άλλον, συνιστούν μέρος της μακράς συζήτησης του Νίκου με τον εαυτό του και το κοινό του.

James Wright

“Marginally human”/ Works 2012-2019

Nikos Moschos reminds us that the primary role of artists is to represent to the world pictures that originate from a deep and sustained conversation with their inner selves and with others. To succeed, in the first instance, the conversation with oneself should not be a self-absorbed solipsistic lyric but rather offer a structured view of the world that is constructed from a personalized creation of myth and cosmos that is consistent and accessible for its repetition of line, color, form, mass, and icon.

To do that the artist has to have acquired the necessary tools. These are of course technical and exhibited in brush and palette and through techniques developed over centuries of painting. Technique is a foundation, and Nikos is a master of these. The brush and canvas are merely tools, and he wields them with confidence, as if he was borne with a brush at the end of his hand. What informs his art is his deep and broad understanding of the history of art, of the great artists who down through the centuries have carried on conversations about the subjects of art: the body (eye, face, torso, foot, finger), the material world (machine, wheel, furniture, buildings, cities, fumes, hat and crown, clattering sound), and nature (clouds, seas, cliffs, swallows, mountains, water, light). These all appear in Nikos' paintings. They are mixed in unpredictable ways. Yet they reach out and grab the viewer's attention. They demand space and raise questions. And they admit to an understanding because, from one painting to another, they are part of an extended conversation that Nikos is having with himself and with his audience.

-Βέβαια, δεν είναι μόνο η ψυχολογία του Μόσχου που αποτυπώνεται στις πυκνοκατοικημένες συνθέσεις του. Η ζωγραφική του –μια ζωγραφική «σε σημείο βρασμού»– θίγει ερωτήματα φιλοσοφικά: για τη βία, τον ανθρωπισμό, τη συνύπαρξη. Η σύγκρουση των μορφών στους πίνακές του σχετίζεται άμεσα με την έννοια του μετανθρωπισμού (posthumanism), μεταφράζεται δηλαδή ως φιλοσοφική σύγκρουση για το μέλλον του ανθρώπου, συγκεκριμένα «την εξέλιξη του ανθρώπου μέσα από την επίδραση της γενετικής, της τεχνολογίας και των εμφυτευμάτων».9 Με τη ζωγραφική του ο Μόσχος φαίνεται να διερωτάται «Are You a Transhuman?», καλώντας παράλληλα τον θεατή να προβληματιστεί για ένα φλέγον ζήτημα που ταλανίζει επιστήμονες, φιλοσόφους και άλλους καλλιτέχνες.10 Πράγματι, ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ότι εδώ και πολλά χρόνια ο αστικός ανθρωπισμός έχει εκλείψει; Όπως γράφει ο φιλόσοφος Peter Sloterdijk, και μάλιστα προ εικοσαετίας, το 1999: «Με την εμπέδωση του μαζικού πολιτισμού στον πρώτο κόσμο χάρη στα μαζικά μέσα που πρωτοεμφανίζονται μετά το 1918 (ραδιόφωνο) και μετά το 1945 (τηλεόραση) και ακόμη περισσότερο με τις σημερινές επαναστάσεις δικτύωσης, η συνύπαρξη των ανθρώπων στις σημερινές κοινωνίες έχει τεθεί σε νέες βάσεις, οι οποίες, όπως εύκολα μπορεί κανείς να δείξει, είναι μεταγραμματολογικές, μεταεπιστολογραφικές και κατά συνέπεια μεταανθρωπιστικές. Όποιος θεωρεί την πρόθεση μετά πολύ δραματική σε αυτές τις αναφορές θα μπορούσε να την αντικαταστήσει με το επίρρημα οριακά [...]».11

Μια γρήγορη ματιά στη ζωγραφική του Νίκου Μόσχου αρκεί για να συμπεράνει κανείς ότι ο καλλιτέχνης λαμβάνει υπόψη του τα σφάλματα του ανθρωπισμού (άλλωστε αφετηρία αυτής της κριτικής είναι ο απανθρωπισμός) και θεωρεί τον φυσικό άνθρωπο ως είδος υπό εξαφάνιση.

Of course, it is not just his psychological state that Moschos conveys in his densely populated compositions. His painting —a painting «at boiling point»— poses philosophical questions on violence, humanism, coexistence. The clash of forms in his paintings is directly associated with the concept of post-humanism, i.e. translated as a philosophical conflict about the future of man, specifically about «man’s evolution through the influence of genetics, technology and implants».9 With his painting, Moschos seems to be asking «Are You a Transhuman?», at the same time inviting viewers to reflect on a crucial issue that preoccupies scientists, philosophers and other artists.10 Indeed, who can deny that humanism has long ceased to be? As philosopher Peter Sloterdijk wrote already two decades back, in 1999: «Through the media’s establishment of mass culture in the developed world after 1918 (radio broadcasting) and after 1945 (television), and even more through current revolutions in how people are connected, human coexistence in societies today has been put on new foundations. These, as it is easy to show, are decidedly post- literary, post-epistolographic, and consequently post-humanist. Whoever takes the prefix ‘post’ in these formulations to be too dramatic can replace it with the adverb ‘marginally’ [...]».11

A quick glance at the art of Nikos Moschos is enough for one to conclude that the artist is aware of the shortcomings of humanism (after all, the starting point of this critique is dehumanisation) and sees man as an endangered species. Let us see in more detail exactly is this marginal, post-human condition expressed in his work.

Footsie, 2022

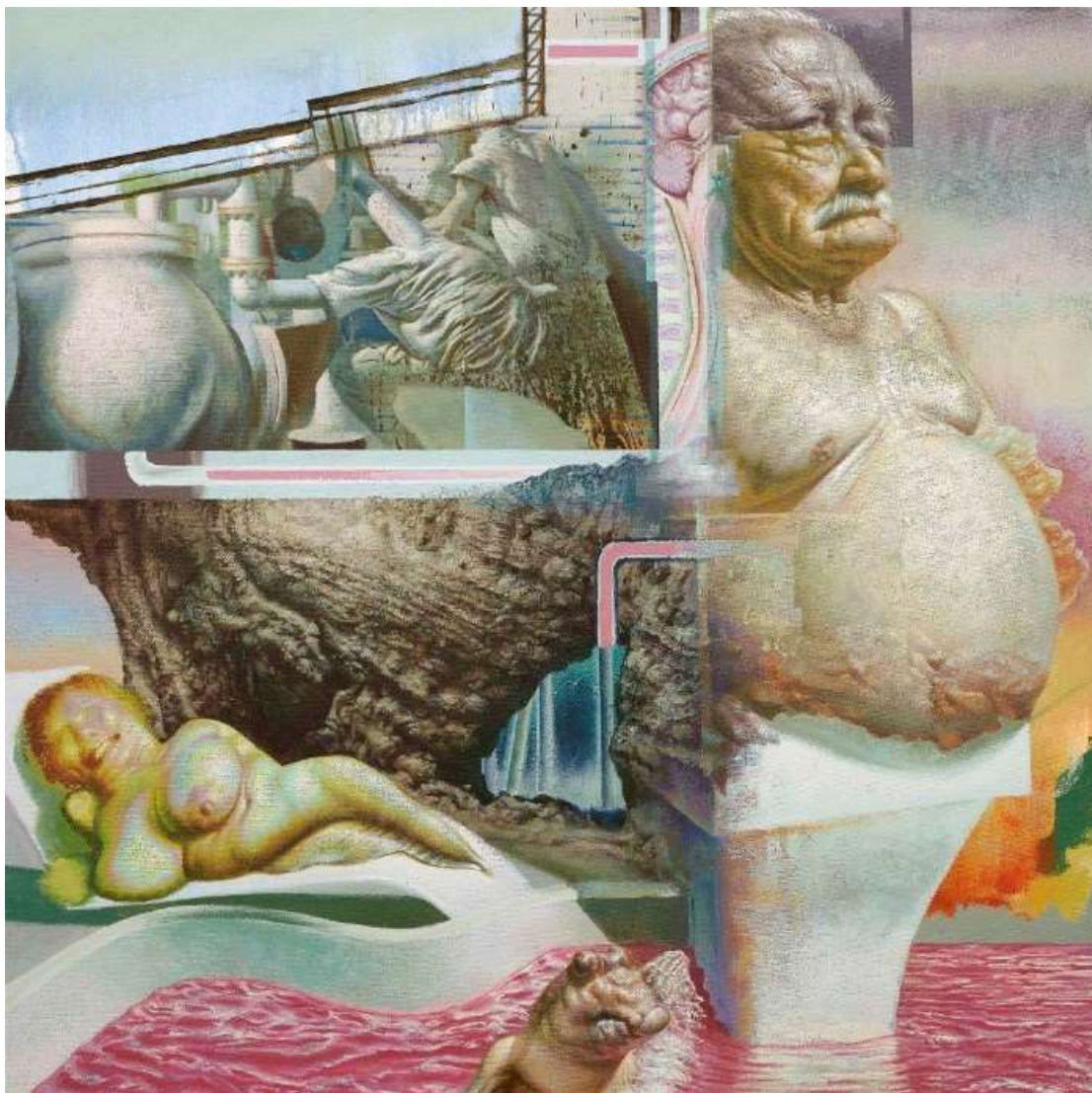
Χρωματιστά μολύβια και ακρυλικό σε χαρτί | Coloured pencils and acrylic on paper, 100 x 70 εκ. | cm

The route, 2022, Ακρυλικό σε ξύλο | Acrylic on wood, 110 x 80 εκ. | cm

Broken Fingers, 2022, Ακρυλικά σε λινό | Acrylic on linen, 120 x 100 εκ. | cm

“I am a warrior, so that my son may be a merchant, so that his son may be a poet.”(n1) 2020
Ακρυλικά σε λινό | Acrylic on linen, 80 x 80 εκ. | cm

Astonished cat 2021, Ακρυλικά σε λινό | Acrylic on linen, 100 x 100 εκ. | cm

Lost and found, 2021, Ακρυλικό σε λινό | Acrylic on linen, 120 x 100 εκ. | cm

Unbearable happiness 2021, Polymer clay and metal on cement base, 70 x 33 x 50 εκ. | cm

They sprout on the rocks 2019, Ακρυλικό και μολύβι σε ξύλο | Acrylic and pencil on wood, 60 x 50 εκ. | cm

“I am a warrior, so that my son may be a merchant, so that his son may be a poet.”(st.3), 2020
Ballpoint στυλό σε χαρτί | Ballpoint pen on paper, 70 x 50 εκ. | cm

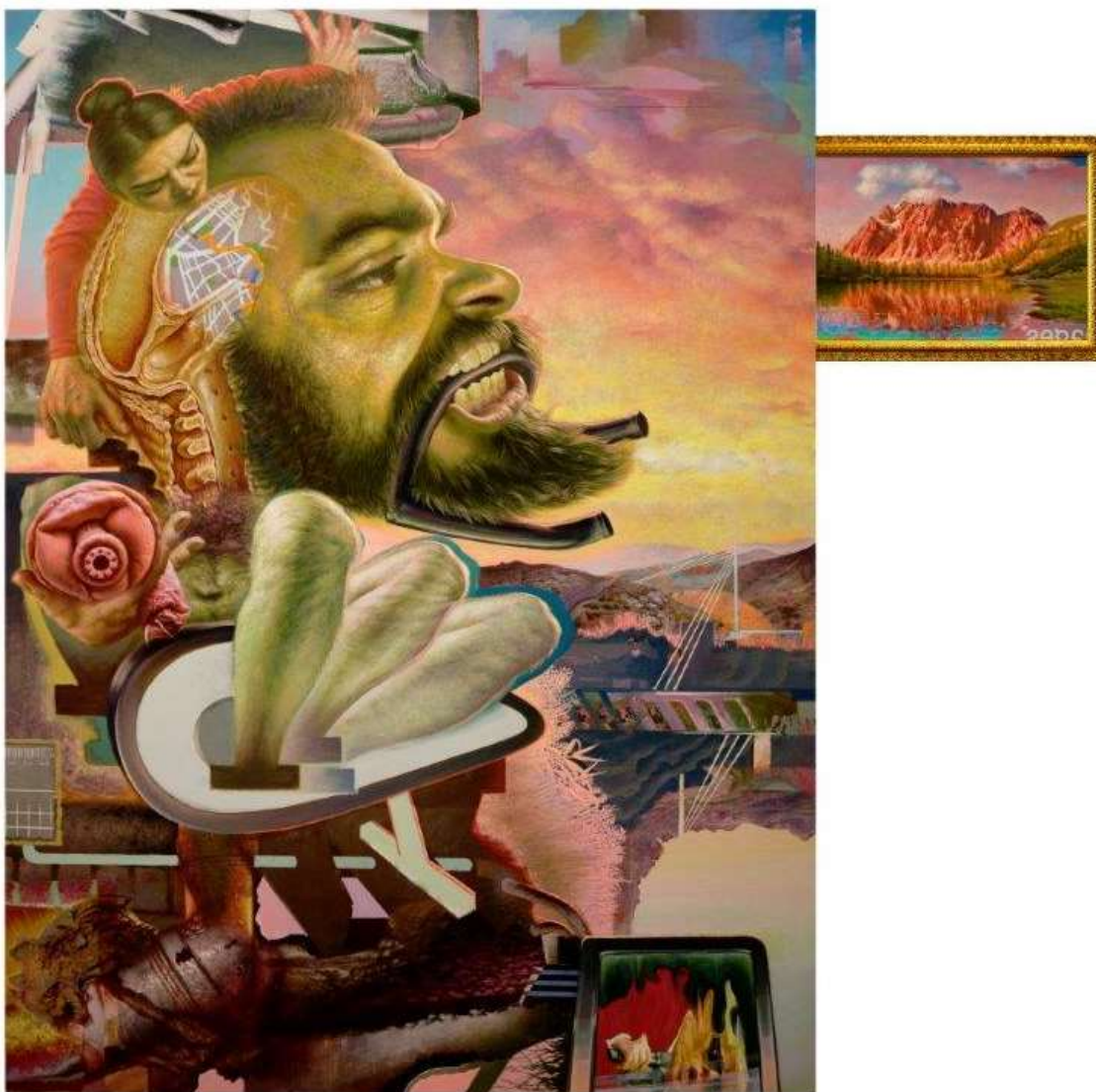
Common Desire 2020, Ακρυλικά σε λινό | Acrylic on linen, 80 x 80 εκ. | cm

We will pick up where we left off 2020, Ακρυλικό σε λινό | Acrylic on linen, 100 x 100 εκ. | cm

Utility, 2019-20, Ακρυλικά σε λινό | Acrylic on linen, 230 x 180 εκ. | cm

Say goodbye to her, the Zugspitze that is leaving 2019, Ακρυλικά σε λινό | Acrylic on linen, 190 x 192,5 εκ. | cm

It's getting better 2017, Ακρυλικό σε λινό | Acrylic on linen, 80 x 80 εκ. | cm

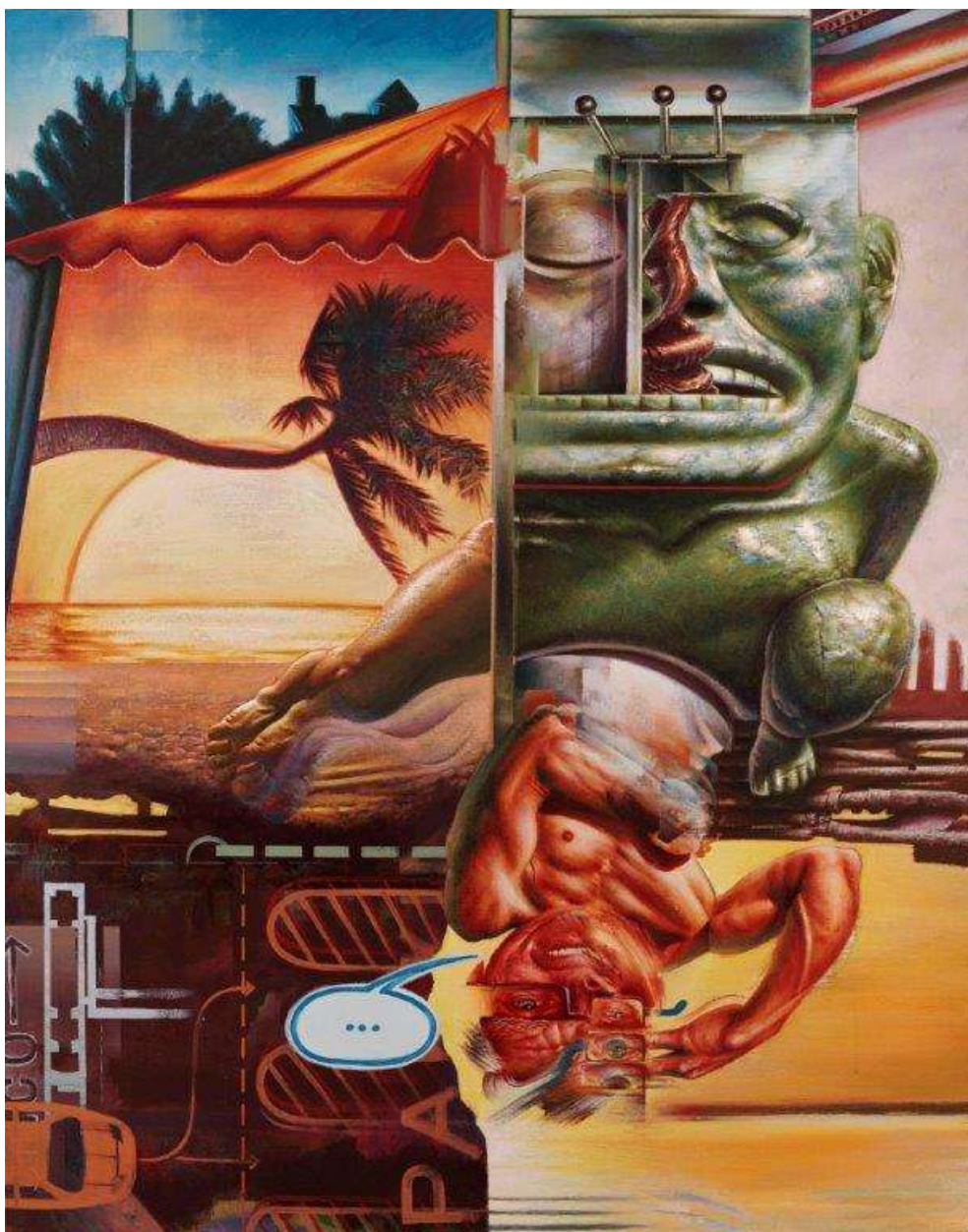
Relaxing Time 2017, Ακρυλικό σε ξύλο | Acrylic on wood, 100 x 100 εκ. | cm

Spring 2017, Ακρυλικά σε ξύλο | Acrylic on wood, 100 x 100 εκ. | cm

Not titled yet 2018, Ακρυλικό σε λινό | Acrylic on linen, 120 x 120 εκ. | cm

Every single Tlazolteotl 2018, Ακρυλικό σε λινό | Acrylic on linen, 190 x 150 εκ. | cm

Tarzan, wake up !!!, 2017, Ακρυλικό και λαδοπαστέλ σε λινό | Acrylic and oil pastel on linen, 185 x 200 εκ. | cm

Ups-a-daisy !, 2017, Ακρυλικό σε λινό | Acrylic on linen, 247 x 210 εκ. | cm

Inevitable Nature n.5 2016, Ακρυλικό σε ξύλο | Acrylic on wood, 60 x 60 εκ. | cm

Inevitable Nature n.2 2016, Ακρυλικό σε λινό | Acrylic on linen, 130 x 140 εκ. | cm

Interview with a Megalodon 2015, Ακρυλικό σε χαρτί | Acrylic on paper, 70 x 50 εκ. | cm

You are already in the party 2015, Ακρυλικό σε λινό | Acrylic on linen, 190 x 140 εκ. | cm

Studies

2003 Athens School of Fine Arts (BA)

Art Residencies

2022 Fondazione Orestiadi, Gibellina, Sicily

Solo Exhibitions

- 2021 "Animated Connotations", Bazeos Tower, Naxos (essay by Francesco Piazza)
- 2020 "Adaptation Conditions", Zoumboulakis Galleries, Athens (catalogue/ essay N.M.)
- 2019 "Marginally Human"/ Works 2012-2019, Municipal Art Gallery of Heraklion/ Basilica of Saint Mark, Heraklion, Crete (catalogue/ essay by Christoforos Marinos, James Wright)
- 2016 "Inevitable Nature", ENA Contemporary Art, SWAB Art Fair, Barcelona, Spain (catalogue/ essay by N.M.)
- 2014 Alma Gallery, SWAB Art Fair, Barcelona, Spain (catalogue/ essay by N.M.)
- 2013 Penindaplinena Gallery, Art Athina, Athens (essay by Thanassis Moutsopoulos)
- 2012 "The Marriage of Flesh and Machine", Galerie Xippas, Athens (catalogue/ essay / by Thanassis Moutsopoulos)
- 2010 Galerie Theorema, Bruxelles, Belgium (catalogue/ essay by Iris Kritikou)
- 2007 "A Wonderful New World", Ekfrasi Gallery - Yianna Grammatopoulou, Athens (catalogue/ essay by Iris Kritikou)

Selected Group Exhibitions

- 2022 Animal Tales, Zoumboulakis Gallery, Curator Georgia Liapi
- 2022 "The Independent Army Division", War Museum of Athens, Curators Konstantinos Papamichalopoulos, Giorgos Mylonas
- 2022 Residencies and Donations 2022, Fondazione Orestiadi / Museo delle Trame Mediterranee, Gibellina, Sicily
- 2022 "Photis Kontoglou and his influence on the younger generation", Basil & Elise Goulandris Foundation, Athens, Curator Kyriakos Koutsomallis,
- 2022 "Fervent Images", Works from the Anthony and Asia Hadjioannou Collection, Municipal Gallery of Chania, Crete, Curator Elizabeth Plessa
- 2021 "Open-ended", Zoumboulakis Gallery, Athens, Curator Georgia Liapi
- 2021 "21! New Greek Painting", Archaeological museum and Municipal Gallery of Aghios Nikolaos, Crete, Curated by Ex Situ (Eleni Koukou, Theophilos Tramboulis)
- 2021 Art Athina 2021, Zoumboulakis Gallery, Athens
- 2021 WAAG. We are all Greeks. 1821, Museo regionale d'Arte Moderna e Contemporanea Palazzo Belmonte Riso , Palermo, Sicily, Curator Francesco Piazza
- 2021 Il Respiro dell'Arte vol.2, Breed Art Studios, Amsterdam, Curator Virginia Monteverde
- 2021 Alice in the Museum of Wonders, National Archaeological Museum, Athens, Curator George Mylonas
- 2021 WAAG. We Are All Greeks!, Museum of Byzantine Culture, Thessaloniki, Curator Francesco Piazza
- 2020 Il Respiro dell'Arte, Sala Liguria/ Palazzo Ducale, Genoa, Curator Virginia Monteverde
- 2019 Icone. Tradizione / Contemporaneità, Ex Chiesa di Sant'Agostino, Taormina, Sicily, Curator Fr. Piazza
- 2019 Leonardesca, Muzeum - Zamek Książąt Pomorskich, Szczecin, Curator Virginia Monteverde
- 2019 Leonardesca, Museo di Sant'Agostino, Genoa, curator Virginia Monteverde
- 2019 Icone. Tradizione / Contemporaneità, Museo Diocesano di Monreale, Palermo, Sicily, curator Fr. Piazza

Selected Group Exhibitions

- 2017 «A comforting idea», Visual art exhibition of Viannou Gallery «Savvas Petrakis»,
Archaeological Museum of Agios Nikolaos, Crete, curator Theophilos Tramboulis
- 2017 3d Frissiras Award for European Painting, Frissiras Museum, Athens
- 2015 Proud Collector/ Edition #3, The Schirm Collection, The Grand, Berlin
- 2015 Colours of Greece, The Muses, New York
- 2014 At his underground island: 18 artists create works about
Dionysis Savvopoulos, Zoumboulakis Gallery, Athens, curator Achilleas Razis
- 2014 SAY IT. GR, Knoll Gallery, Vienna, Austria, curator Anthia Loizou
- 2014 Art-Athina 2014, Alma Gallery, Athens
- 2013 Incidents IV, Contemporary Greek Painting from the Antony and
Azia Hadjioannou Collection, Cyclades Gallery, Syros, curator Iris Kritikou
- 2011 Painting Stories, 50-1 Gallery, Limassol, Cyprus
- 2011 Expo Collective 2011, Galerie Theorema, Brussels, Belgium
- 2011 Bodies & Landscapes, Contemporary Greek Painting from the Antony and
Azia Hadjioannou Collection, Greek Cultural Foundation, Berlin, Germany
- 2010 Tracing Istanbul, Sismanoglu Megaro, Istanbul, Turkey and Technopolis, Athens, Curator Iris
Kritikou
- 2010 Joannes Gennadius and his world, Gennadius Library, Athens, curator Iris Kritikou
- 2010 Parcours d'artistes St. Gilles, with Galerie Theorema, Brussels
- 2009 Athens Voice, Art on the first page, Benaki Museum, Athens, Greece
- 2008 Experiencing Greece, Travels to enchanted landscape, Hellenic House,
organised by the Greek Ministry of Tourism, Beijing, curator Iris Kritikou
- 2007 Birth Place, Benaki Museum, Athens, curator Iris Kritikou
- 2007 Schizakis Collection, Heraklion Museum of Visual Arts, Heraklion, Crete, Greece,
- Curator Deniz - Chloe Alevizou
- 2007 Visual Arts in Greece, State Museum of Contemporary Art, Thessaloniki,
Greece, curator Haris Kampouridis
- 2005 The colours of the rainbow, A.P.A.C.A. (Association for the Psychosocial Health of Children &
Adolescents), Eleftherias Park Arts Centre, Athens, Greece
- 2004 Viannou Library, Herakleio
- 2004 Near Likeness, versions of a portrait of Antonis Benakis, Benaki Museum, Athens, curator Thanasis
Moutsopoulos
- 2003 Frissiras Collection, Gallery Forni, Italy

Selected Collections

The Benaki Museum, Athens,
Fondazione Orestiadi (Gibellina),
Sammlung-Schirm, Berlin,
PTE Fine Arts, New York,
Bernard Cheong Collection, Singapore,
A. Krausser Collection, Dubai,
Copelouzos Family Art Museum, Athens,
Velimezis Collection (Athens),
Anthony and Asia Hadjioannou Collection, Athens,
The Sotiris Felios Collection, Athens,
Viannou Gallery Savvas Petrakis, Crete,
Heraklion Museum of Visual Arts, Crete